

Zaak C-392/20

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

12 augustus 2020

Verwijzende rechter:

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie (Polen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

30 juni 2020

Verzoekende partij in de procedure tot aanbrenging van de formule van tenuitvoerlegging:

Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA)

Schuldenaar die opkomt tegen de beslissing van de gerechtsauditeur:

Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o.o.

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Het hoofdgeding heeft betrekking op de aanbrenging van een formule van tenuitvoerlegging op een besluit van het ECHA waarbij een Poolse vennootschap is verplicht tot het betalen van het saldo van de aan grote ondernemingen in rekening gebrachte volledige vergoeding in de zin van artikel 13, lid 4, van verordening nr. 340/2008 op grond dat deze vennootschap niet in aanmerking komt voor de lagere vergoeding die door kleine ondernemingen verschuldigd is.

Partijen zijn het in wezen oneens over de vraag of besluiten van het ECHA binnen de werkingssfeer van artikel 299 VWEU vallen en derhalve een executoriale titel vormen, waarop in het onderzochte geval de Poolse bepalingen inzake de civielrechtelijke procedure van toepassing zijn. Het meningsverschil heeft tevens betrekking op de vraag hoe de verificatie van de authenticiteit van de executoriale titel in de zin van de genoemde bepaling moet worden begrepen en, in het bijzonder, of de aanbrengeende rechterlijke instantie enkel de „authenticiteit” van de titel controleert (dat wil zeggen of deze is uitgevaardigd door een in artikel 299

VWEU genoemde instelling van de Unie en of deze voor natuurlijke of rechtspersonen, met uitzondering van de staten, een geldelijke verplichting inhoudt), dan wel of deze rechterlijke instantie tevens nagaat of het verzoek om aanbrenging van de formule van tenuitvoerlegging is ingediend vóór het verstrijken van de in de Unierechtelijke bepalingen vastgestelde termijn en of de schuldvordering waarop de executoriale titel betrekking heeft, niet is verjaard.

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

In het kader van het krachtens artikel 267 VWEU ingediende verzoek wenst de verwijzende rechter te vernemen hoe artikel 299 VWEU moet worden uitgelegd. De verwijzende rechter wenst in de eerste plaats de materiële werkingssfeer van deze bepaling vast te stellen om te kunnen bepalen of een besluit van het ECHA een executoriale titel in de zin van artikel 299 VWEU vormt. In de tweede plaats wenst de verwijzende rechter vast te stellen wat de omvang is van de taak van de rechter die beslist over de aanbrenging van de formule van tenuitvoerlegging, teneinde te vernemen of daarbij niet alleen de authenticiteit van de titel moet worden gecontroleerd maar vooraf tevens moet worden nagegaan of de termijn voor de indiening van het verzoek niet is verstreken en of de schuldvordering niet is verjaard.

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 299 VWEU aldus worden uitgelegd dat het enkel van toepassing is op besluiten van de Raad, de Commissie of de Europese Centrale Bank of ook op besluiten van het Europees Agentschap voor chemische stoffen tot oplegging van aanvullende administratieve kosten?
2. Moet artikel 299 VWEU, waarin is bepaald dat de formule van tenuitvoerlegging wordt aangebracht zonder andere controle dan de verificatie van de authenticiteit van de titel, aldus worden uitgelegd dat de nationale rechterlijke instantie die beslist over de aanbrenging van de formule van tenuitvoerlegging en die daarbij de nationale bepalingen inzake de civielrechtelijke procedure toepast, niet bevoegd is om na te gaan of de schuldvordering waarop de executoriale titel betrekking heeft, verjaard is?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

VWEU: de artikelen 288, 291 en 299

Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de

Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB 2006, L 396, blz. 1): de artikelen 75, 76, 83, 91, 94 en 100 (hierna: „verordening nr. 1907/2006”)

Verordening (EG) nr. 340/2008 van de Commissie van 16 april 2008 betreffende de aan het Europees Agentschap voor chemische stoffen te betalen vergoedingen krachtens verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH) (PB 2008, L 107, blz. 6): artikel 13 (hierna: „verordening nr. 340/2008”)

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Ustawa-Kodeks postępowania cywilnego (wetboek van burgerlijke rechtsvordering) van 17 november 1964 (Dz. U. 2019, volgnr. 1460): de artikelen 776, 777 en 782¹ (hierna: „k.p.c.”)

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Op 2 oktober 2012 heeft de uitvoerend directeur van het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA), gevestigd te Helsinki, besluit nr. SME(2012)3472 vastgesteld. Daarin heeft hij aangegeven dat Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej sp. z o.o., gevestigd te Bochnia (Polen) (hierna: „schuldenaar”), ten tijde van de indiening van haar registratiedocumenten een grote onderneming in de zin van aanbeveling 2003/361/EG van de Commissie was en derhalve niet in aanmerking kwam voor de door kleine ondernemingen verschuldigde lagere vergoeding. Bijgevolg heeft de uitvoerend directeur de genoemde vennootschap overeenkomstig verordening nr. 340/2008 verplicht tot het betalen van het saldo van de aan grote ondernemingen in rekening gebrachte volledige vergoeding, vermeerderd met een vergoeding voor administratieve kosten, ten bedrage van 20 700 EUR. De vennootschap heeft dit besluit ontvangen op 8 oktober 2012 en heeft daartegen geen bezwaar gemaakt, zodat het besluit definitief en uitvoerbaar is geworden.
- 2 Op 2 januari 2019 heeft het ECHA, als schuldeiser, de Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie (rechter in eerste aanleg Warschau, Polen; hierna: „verwijzende rechter”) verzocht om aanbrenging van een formule van tenuitvoerlegging op voornoemd besluit, zodat het saldo van de opgelegde volledige vergoeding en de administratieve kosten bij de schuldenaar kunnen worden geïnd.
- 3 Bij beschikking van 24 juli 2019 heeft de gerechtsauditeur van de verwijzende rechterlijke instantie, na een controle van de authenticiteit van de executoriale titel, het verzoek van de schuldeiser ingewilligd.

- 4 Op 10 januari 2020 heeft de schuldenaar beroep tegen deze beschikking ingesteld. Daarbij heeft hij de beschikking in haar geheel aangevochten en verzocht deze aldus te wijzigen dat het verzoek van de schuldeiser wordt afgewezen en, subsidiair, dat de aanbrengring van de formule van tenuitvoerlegging wordt geweigerd.
- 5 De verwijzende rechter heeft dit verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 6 In zijn verzoek om aanbrengring van een formule van tenuitvoerlegging heeft het ECHA zich beroepen op de artikelen 288, 291 en 299 VWEU. Het heeft betoogd dat het betrokken besluit een executoriale titel vormt waarop volgens de Poolse civiele procedure een formule van tenuitvoerlegging kan worden aangebracht, zodat vervolgens een tenuitvoerleggingsprocedure in overeenstemming met de bepalingen van de k.p.c. kan worden ingeleid.
- 7 In zijn beroep tegen de beschikking tot aanbrengring van de formule van tenuitvoerlegging beroept de schuldenaar zich in de eerste plaats op een onjuiste, want ruime uitlegging van de artikelen 291 en 299 VWEU, waarbij wordt aangenomen dat een besluit van het ECHA een executoriale titel in de zin van de genoemde bepalingen vormt. In de tweede plaats stelt de schuldenaar schending van de financiële reglementen¹ en beweert hij dat de nationale autoriteit bij de aanbrengring van een formule van tenuitvoerlegging niet alleen de authenticiteit van de titel mag controleren maar tevens mag nagaan of de schuldeiser het verzoek om aanbrengring van de formule heeft ingediend vóór het verstrijken van de daartoe in de gemeenschapsbepalingen gestelde termijn.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 8 De verwijzende rechter betwijfelt in de eerste plaats **of een besluit van het ECHA kan worden aangemerkt als een executoriale titel in de zin van artikel 299 VWEU**, waaraan overeenkomstig de bepalingen van de k.p.c. een formule van tenuitvoerlegging kan worden aangebracht. Daarover handelt de eerste prejudiciële vraag. Overeenkomstig het Unierecht kan in de eerste plaats namelijk worden betoogd dat het ECHA een orgaan van de Gemeenschap is,

¹ Artikel 58 ter van verordening (EG, Euratom) nr. 2343/2002 van de Commissie van 19 november 2002 houdende de financiële kaderregeling van de organen, bedoeld in artikel 185 van verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen, artikel 1, lid 3, gelezen in samenhang met artikel 73 bis van verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen en artikel 66 van de gedelegeerde verordening (EU) nr. 1271/2013 van de Commissie van 30 september 2013 houdende de financiële kaderregeling van de organen, bedoeld in artikel 208 van verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad.

rechtspersoonlijkheid heeft, uitvoering geeft aan verordening nr. 1907/2006 en in het kader van de aan hem gedelegeerde bevoegdheden op bepaalde gebieden juridisch bindende handelingen vaststelt ten aanzien van natuurlijke en rechtspersonen die zijn onderworpen aan rechterlijk toezicht door het Hof van Justitie (de artikelen 263, 265, 267 en 277 VWEU en artikel 94, lid 1, gelezen in samenhang met artikel 20, lid 5, van verordening nr. 1907/2006) alsook dat, in het geval van de vaststelling van een besluit jegens een particuliere entiteit (die dus geen staat is), een dergelijk besluit als uitvoerbaar in de zin van artikel 299 VWEU kan worden beschouwd. Mogelijk is hier evenwel sprake van een ruime functionele uitlegging. In de tweede plaats volgt uit de letterlijke uitlegging van artikel 299 VWEU dat deze bepaling verwijst naar de specifieke organen waarvan de handelingen een executoriale titel vormen. Het ECHA wordt daarin niet genoemd. Ten aanzien van bepaalde andere dan de in artikel 299 VWEU genoemde instellingen van de Unie maakt de Uniewetgever gebruik van een wetgevingstechniek in het kader waarvan uitdrukkelijk wordt aangegeven dat de besluiten van deze instellingen ten uitvoer moeten worden gelegd in de zin van artikel 299 VWEU. Als voorbeeld daarvan kan worden verwezen naar artikel 280 VWEU, artikel 2, onder b), gelezen in samenhang met artikel 79, lid 2, eerste volzin, van verordening nr. 966/2012 en artikel 110, leden 1 en 2, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 inzake het Uniemerkt. Gelet op deze twee elkaar uitsluitende argumenten inzake de uitlegging van het Unierecht betwijfelt de verwijzende rechter of een besluit van het ECHA binnen de materiële werkingssfeer van artikel 299 VWEU valt. Vanuit het oogpunt van de Poolse rechtsorde (artikel 777, lid 1, punt 3, k.p.c.) zou dit aanvaardbaar zijn en het tevens mogelijk maken om een formule van tenuitvoerlegging op het besluit van het ECHA aan te brengen met het oog op de inleiding van een tenuitvoerleggingsprocedure.

- 9 Voor het geval dat het Hof oordeelt dat een besluit van het ECHA een executoriale titel in de zin van artikel 299 VWEU vormt, wenst de verwijzende rechter in de tweede plaats **de omvang van zijn taak in een procedure tot aanbren- ging van een formule van tenuitvoerlegging** vast te stellen en meer bepaald te vernemen of de verificatie van de authenticiteit van de executoriale titel zich ook uitstrekt tot een beoordeling of de vordering waarop het besluit betrekking heeft, verjaard is. Uit artikel 299 VWEU volgt dat de verwijzende rechter krachtens het nationale recht enkel de **authenticiteit** van de titel controleert. Daarover handelt de [tweede] prejudiciële vraag. In de Poolse rechtsorde beperkte de rechter of de gerechtsauditeur zich bij het onderzoek van de voorwaarden voor toelaatbaarheid van het aanbrengen van een formule van tenuitvoerlegging tot de vaststelling of de genoemde titel voldoet aan de formele voorwaarden van een executoriale titel (artikel 777 k.p.c.). In het kader van een vorig jaar goedgekeurde wetswijziging is aan de k.p.c. artikel 782¹ toegevoegd. Daarin is bepaald dat de rechter (gerechtsauditeur) **daarenboven** dient te beoordelen of uit de omstandigheden van de zaak en uit de inhoud van de executoriale titel volgt dat de schuldvordering waarop die titel betrekking heeft, is verjaard. Wanneer wordt vastgesteld dat de vordering verjaard is, wordt de aanbren- ging van de formule van tenuitvoerlegging geweigerd, tenzij de

schuldeiser een document overlegt waaruit volgt dat de verjaring is gestuit. Gelet op de omvang van de controle die naar Pools recht wordt verricht in een procedure tot aanbrenging van een formule van tenuitvoerlegging vraagt de verwijzende rechter zich derhalve af wat de betekenis van het begrip „authenticiteit” in de zin van artikel 299 VWEU is. Volgens de nationale rechter is dit begrip vaag en moet de omvang van de door hem te verrichten controle worden verduidelijkt.

WERKDOCUMENT